

نوجوانان در خط مقدم قاچاق اروپا

در آنتورپ، بزرگ‌ترین بندر بلژیک، نوجوانان به عنوان پیک مواد مخدر کار می‌کنند و برای حمل کوکائین گاه از دیوارها بالا می‌روند و گاهی روزها در کانتینرهای پنهان حبس می‌شوند

پیک‌های بندری—در برخی موارد به چند هزار یورو هم می‌رسند، شهادت بازداشت‌شدگان نشان می‌دهد این ارقام اغلب اغراق‌آمیز یا ناپایدار است، اما همین وعده‌ها کافی است تا نوجوان وارد چرخه شود. سال گذشته، یک جوان هلندی که پس از دیدن یک پست در اسنپ‌چت جذب شده بود، پس از دستگیری گفت ۴۰ هزار یورو دریافت کرده است. اما این نمونه‌ها استثنا هستند. در بسیاری موارد، دستمزدها خرد، مقطعی و مشروط‌اند و پرداخت واقعی با آنچه وعده داده شده فاصله دارد. نکته مهم اینجاست که همیشه پای پول نقد در میان نیست. گاهی پیشنهاد ساده‌تر است: یک موتورسیکلت، یک تلفن همراه نو یا حتی یک کنسول بازی. وکلای محلی می‌گویند برخی نوجوانان اعتراف کرده‌اند دستمزدشان پلی استیشن بوده است. برای شبکه‌های جنایتکار، این پرداخت‌های کوچک بسیار به‌صرفه است؛ هزینه ناچیز، در برابر ریسک بالایی که نوجوان می‌پذیرد. از منظر حقوقی نیز استفاده از نوجوانان حساب‌شده است. در بلژیک، یک اوتالر بزرگسال می‌تواند تا ۴۰ ماه زندان بگیرد، اما نوجوانان به زندان فرستاده نمی‌شوند و به مراکز بازداشت مخصوص منتقل می‌شوند. همین تفاوت، آن‌ها را به نیرویی «مصرفی» تبدیل کرده است. همان‌طور که وکلای پرونده‌ها می‌گویند، وقتی یکی دستگیر می‌شود، چند نفر دیگر آماده جایگزینی هستند. مشکل اصلی اما پس از ورود آغاز می‌شود. بسیاری از نوجوانان تصور می‌کنند یا یک یادو مأموریت می‌توانند خارج شوند، اما واقعیت چیز دیگری است. تهدید، بدهی و فشار بر خانواده راه بازگشت را می‌بندد. آنچه در ابتدا «پول آسان» به نظر می‌رسد، خیلی زود به مسیری بدون دکه خروج تبدیل می‌شود؛ مسیری که هزینه‌اش را نه فقط فرد، بلکه یک نسل می‌پردازد.

کانتینر تروجان: تله‌ای مرگبار

کار اوتالر‌ها در بنادر، بیش از آنکه شبیه تحویل بسته باشد، شبیه ورود به قلمرویی ناشناخته و خطرناک است. «برگر» توضیح می‌دهد که نوجوانان و جوانانی که برای جمع‌آوری محموله‌ها به بندر می‌روند، باید با فضا‌هایی عظیم و غیرقابل کنترل مواجه شوند؛ مناطقی که حتی کارگران حرفه‌ای نیز در آنها گم می‌شوند. نود درصد کوکائین قاچاقی از آمریکای جنوبی به اروپا از مسیر دریا وارد می‌شود و با توجه به حجم هگفت کالاهای وارداتی، حتی اطلاعات عمومی بندر برای یافتن محموله کافی نیست. در آنتورپ، ترمینال بندری بیش از ۲۲۰۰۰ زمین فوتبال مساحت دارد و سالانه نزدیک به ۱۴ میلیون کانتینر در آن جابه‌جا می‌شود، چالشی که هر جست‌وجوو عملیات بازبایی را به کاری دشوار و خطرناک تبدیل می‌کند.

اغلب اوتالر‌ها مأموریت دارند محموله‌هایی را قبل از عبور از بازرسی جمع‌آوری کنند یا کالاهایی را بازبایی نمایند که به‌ظاهر گم شده‌اند. اما برخی عملیات‌ها بسیار پرخطر هستند؛ عملیاتی که در اصطلاح جنایی به «کانتینر تروجان» معروف است. در این روش، نوجوانان و پیک‌ها داخل کانتینرهای خالی حبس می‌شوند و روزها صبر می‌کنند تا بتوانند محموله‌ای را از کانتینر دیگر خارج کنند یا وقتی یک کارگر بندر علامت داد، حرکت کنند. دسامبر ۲۰۲۳، شش اوتالر در بندر آنتورپ پس از یک هفته حبس نجات یافتند و در ژانویه ۲۰۲۴، ۹ نفر، شامل شش کودک خردسال، در یک کانتینر تروجان در روتردام پیدا شدند؛ نشانه‌ای واضح از خطر بالای این روش.

منبع: ال‌ان‌پیس

روایت‌سازی آگاهانه است: ساده‌سازی خطر، پنهان‌سازی پیامد و تبدیل خشونت سازمان‌یافته به سرگرمی دیجیتال. اما شبکه‌های قاچاق فقط بر جذابیت بصری تکیه نمی‌کنند. آنها دقیقاً می‌دانند کجا دست بگذارند: نیاز به دیده‌شدن، کمبود فرصت، احساس بی‌عدالتی و فشار اقتصادی. آمار رسمی نشان می‌دهد نرخ بیکاری در میان جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله در بلژیک بیش از دوبرابر نرخ عمومی است. برای نوجوانی که آینده روشنی پیش روی خود نمی‌بیند، پیام «پول سریع» می‌تواند قانع‌کننده‌تر از هر هشدار قانونی باشد. به‌ویژه وقتی این پیام از سوی هم‌سالان یا دوستان قدیمی منتقل شود. مقامات بلژیکی می‌گویند فعال‌ترین گروه‌های قاچاقی—از باندهای آلبانیایی و هلندی تا شبکه‌های بلژیکی-مرکشی—همان‌هایی هستند که بیشترین سرمایه‌گذاری را روی جذب نوجوانان انجام می‌دهند. نوجوانان برای آنها فقط نیروی اجرایی نیستند؛ ابزار کاهش ریسک‌اند. جذب آن‌لین، دامنه دسترسی را گسترش می‌دهد، احتمال شناسایی را پایین می‌آورد و نیاز به تماس مستقیم را به حداقل می‌رساند. در این معادله، کودک نه قربانی اتفاقی، بلکه مهره‌ای حساب‌شده است.

پول آسان: خروج دشوار

در پشت روایت‌های بازی‌گونه و پیام‌های فریبنده، یک عامل همیشه ثابت است: پول. قاچاق کوکائین تجارتی است با گردش مالی عظیم و بخشی از این پول، آگاهانه به لایه‌های پایین شبکه تزریق می‌شود؛ درست جایی که نوجوانان قرار دارند. به گفته پلیس فدرال بلژیک، دستمزدها بسته به نوع مأموریت بسیار متغیر است. یک نوجوان که به‌عنوان نگهبان یا دیده‌بان فعالیت می‌کند، می‌تواند روزانه بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ یورو دریافت کند؛ رقمی که برای بسیاری از هم‌سالانش دست‌نیافتنی است. فروشندگان خرد معمولاً کمی بیشتر می‌گیرند و اوتالر‌ها—

مخفی‌بندر را بر عهده دارند. این تغییر سبکی، تصادفی نیست. آنتورپ طی سال‌های ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۴ شاهد کشف بیش از ۵۰۰ تن کوکائین بوده؛ رقمی که هیچ کشور اروپایی دیگری به آن نرسیده است. حجم عظیم محموله‌ها و پیچیدگی کنترل بندر، فضا را برای استفاده از نیروهای کم‌سپ‌وسال باز کرده است. برای شبکه‌های تبهکار، نوجوانان «کارگران ایده‌آل» هستند: ریسک‌پذیر، کم‌هزینه و از نظر حقوقی با پیامدهای سبک‌تر. برای نهادهای قضایی اما، این کودکان نه مجرم حرفه‌ای، بلکه نشانه‌ای از نفوذ عمیق اقتصاد جنایت در زندگی روزمره شهرند؛ نفوذی که اگر مهار نشود، آینده یک نسل را در دل کانتینرهای بندر دفن خواهد کرد.

دام‌های اینترنتی

شبکه‌های جنایتکار برای جذب نوجوانان، دیگر به کوچه و خیابان یا واسطه‌های سنتی متکی نیستند؛ میدان اصلی عضوگیری، صفحه نمایش تلفن‌های همراه است. به گزارش مطبوعات محلی، دام جذب معمولاً در شبکه‌های اجتماعی‌ای پهن می‌شود که نزد نوجوانان محبوبند؛ پلتفرم‌هایی مانند اسنپ‌چت و تلگرام که پیام‌ها در آن‌ها ناپدید می‌شوند یا به‌سختی قابل ردیابی‌اند. همین ویژگی، این فضاها را به ابزار ایده‌آل شبکه‌های قاچاق تبدیل کرده است. یوروپل در گزارش سالانه خود تأکید می‌کند که گروه‌های جنایتکار فقط از این پلتفرم‌ها استفاده نمی‌کنند، بلکه منطق و زبان اینفلوئنسر‌ها را هم وام می‌گیرند؛ از تصاویر اغراق‌آمیز تا پیام‌های کوتاه، جذاب و بازی‌گونه. در این پیام‌ها، قاچاق‌ننه به‌عنوان جرم، بلکه به‌مثابه یک «مأموریت» یا بخشی از یک «بازی ویدئویی» نمایش داده می‌شود. مأموریتی با پاداش، هیجان و حس تعلق. پیام‌ها پر از میم، ایموجی و وعده‌های کوچک اما وسوسه‌کننده‌اند؛ درست متناسب با ذهنیتی که به سرعت خسته می‌شود و به دنبال هیجان فوری است. یوروپل هشدار می‌دهد این

آنتورپ، بزرگ‌ترین بندر بلژیک و یکی از شلوغ‌ترین گلوگاه‌های تجاری اروپا، به نقطه‌ای کلیدی در ورود کوکائین به قاره تبدیل شده؛ شهری که هم‌زمان با رشد تجارت جهانی، با افزایش نگران‌کننده استفاده از نوجوانان در رنجیره قاچاق مواد مخدر روبه‌روست. در یک سال گذشته، شمار دستگیری پیک‌های نوجوان در این بندر دوبرابر شده؛ کودکانی که وظیفه‌شان خارج کردن سریع و مخفیانه محموله‌های کوکائین از دل هزاران کانتینر قانونی است. این نوجوانان که در بلژیک و هلند با نام «اوتالر» شناخته می‌شوند، گاه از دیوارهای ترمینال بالا می‌روند و گاهی روزها در کانتینرهای مجهز به غذا و کیسه‌خواب پنهان می‌مانند تا لحظه عملیات فرا برسد. گسترش این پدیده، رزگ خطر را برای پلیس و نهادهای امنیتی به صدا درآورده و نشان می‌دهد شبکه‌های جنایتکار، بیش از گذشته، کودکان را به عنوان نیروی کار کم‌هزینه و قابل جایگزین هدف گرفته‌اند.

کودکانی در قلب بندر

در قلب اتحادیه اروپا، بنادر آنتورپ و روتردام به صحنه‌ای تبدیل شده‌اند که در آن سازمان‌های جنایی، نوجوانان و حتی کودکان را به عنوان بازیگران اصلی عملیات قاچاق به کار می‌گیرند. پلیس فدرال بلژیک می‌گوید بیشتر «اوتالر‌ها» شهروندان بلژیکی یا هلندی‌اند و اگرچه دامنه سنی رسمی آن‌ها بین ۱۸ تا ۳۰ سال است، اما سهم نوجوانان به سرعت در حال افزایش است. آمارها این تغییر را عریان می‌کنند: در سال ۲۰۲۴، از میان ۱۰۰ پیک دستگیرشده در آنتورپ، ۱۶ نفر زیر ۱۸ سال بودند و امسال این رقم با بیش از ۲۰۰ دستگیری و ۴۰ کودک بازداشت‌شده، جهشی کم‌سابقه داشته است. وکلای محلی می‌گویند با نسلی تازه از متهمان روبه‌رو هستند. کودکانی ۱۲ تا ۱۵ ساله که نه تنها فروش خیابانی مواد، بلکه جمع‌آوری بسته‌ها از سط‌های زباله یا نقاط

حمیدرضا علی‌نیا

روزنامه نگار

“

شبکه‌های جنایتکار با وعده پول، موتور و بازی‌های ویدئویی، نوجوانان را جذب می‌کنند و عملیات قاچاق را مانند مأموریت یک بازی دیجیتال جلوه می‌دهند

سیاست تشویقی چین برای فرزندآوری

چین از اول ژانویه سیاست جدیدی را برای تأثیر بر نرخ تولد اجرا کرده است. وسایل پیشگیری از بارداری شامل کاندوم و قرص‌های ضدبارداری مشمول مالیات بر ارزش افزوده ۱۳ درصدی شده و در مقابل، خدمات نگهداری از کودک از مالیات معاف شده‌اند. دولت این اقدام را بخشی از تلاش گسترده برای تشویق ازدواج و فرزندآوری می‌داند؛ چرا که جمعیت چین روبه‌پیری است و کاهش نرخ تولد تهدیدی برای آینده اقتصادی محسوب می‌شود. اصلاحات مالیاتی اخیر بسیاری از معافیت‌های قدیمی را که از زمان اجرای قانون تک‌فرزندی در ۱۹۹۴ برقرار بود حذف کرده و دامنه‌ای از خدمات اجتماعی از جمله ازدواج و مراقبت از سالمندان را مشمول معافیت قرار داده است. در کنار این تغییرات، دولت مرخصی والدین را تمدید کرده و پرداخت کمک‌هزینه نقدی برای خانواده‌ها را در دستور کار دارد. اما کارشناسان درباره کارآمدی این سیاست‌ها تردید دارند. آمار رسمی نشان می‌دهد جمعیت چین برای سومین سال متوالی کاهش یافته و در سال ۲۰۲۴ تنها ۵۴/۹ میلیون نوزاد متولد شده‌اند؛ رقمی تقریباً نصف تعداد تولدهای یک دهه پیش که محدودیت‌های فرزندآوری به تدریج کاهش یافته بود. افزایش قیمت وسایل پیشگیری از بارداری نگرانی‌هایی درباره بارداری‌های ناخواسته و افزایش ابتلا به اچ‌ای‌وی ایجاد کرده و واکنش‌ها در شبکه‌های اجتماعی متفاوت است. برخی کاربران به شوخی از ذخیره‌سازی حجم زیادی کاندوم خبر داده‌اند و دیگران به تفاوت میان هزینه یک بسته کاندوم و خرج بزرگ کردن یک کودک اشاره کرده‌اند. این واکنش‌ها نشان می‌دهد که سیاست مالی دولت تنها می‌تواند اثر محدود و حتی معکوس بر رفتار مردم داشته باشد و گران شدن وسایل پیشگیری، انگیزه‌ای واقعی برای فرزندآوری ایجاد نمی‌کند. کارشناسان جمعیت و اقتصاد دیدگاه‌های متفاوتی دارند. بی‌فوشیان از دانشگاه ویسکانسین-مدیسن معتقد است انتظار افزایش نرخ تولد از طریق مالیات بر کاندوم «زیاده‌روی» است و می‌گوید هدف دولت بیش از هر چیز کسب درآمد مالیاتی است، زیرا رکود بازار مسکن و بدهی ملی فشار زیادی بر خزانه وارد کرده است. مالیات بر ارزش افزوده در سال گذشته نزدیک به یک تریلیون دلار درآمد ایجاد کرد و ۴۰ درصد از کل درآمد مالیاتی را تشکیل داد. از سوی دیگر، هنریتا لوین از مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی این اقدام را «نمادین» می‌داند و معتقد است موفقیت سیاست‌های تشویق باروری در گرو پذیرش اجتماعی و احساس آزادی انتخاب زوج‌هاست، نه تنها در سطح مقررات دولتی. زندگی روزمره شهروندان نمونه‌ای از فاصله میان هدف دولت و واقعیت است. دانیل لوو، ۳۶ ساله از استان هنان، می‌گوید افزایش چند یوانی قیمت وسایل پیشگیری برای او مسئله‌ای کوچک است، اما رزی ژاوتاو شهرشی‌آن نگران است که افراد کم‌درآمد با ریسک‌های غیرضروری مواجه شوند. هزینه بالای آموزش، دشواری تلفیق کار و مادری و فشار اقتصادی واقعیت‌هایی هستند که سیاست‌های مالیاتی به تنهایی قادر به تغییر آن‌ها نیستند. حتی گزارش تماس‌های مسئولان محلی با زنان درباره چرخه‌های قاعدگی و برنامه‌های بارداری، موجب بدگمانی عمومی شده و نشان می‌دهد دخالت مستقیم در تصمیمات شخصی می‌تواند اثر معکوس داشته باشد.